

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 13 czerwca 2017 r.

Poz. 2404

UCHWAŁA NR 1823/17 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W BIAŁYMSTOKU

z dnia 27 kwietnia 2017 r.

w sprawie rozpatrzenia w postępowaniu nadzorczym Uchwały Rady Miasta Sejny Nr XXXIX/185/17 z dnia 31 marca 2017 r. w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku w składzie:

Przewodniczący: Stanisław Srocki
Członkowie: Beata Chmielewska
Paweł Gałko
Katarzyna Gawrońska
Agnieszka Gerasimiuk
Anna Ostrowska
Aleksander Piszczatowski
Dariusz Renczyński
Małgorzata Rutkowska
Marcin Tyniewicki
Maria Wasilewska

Na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 446, ze zm.)

po rozpatrzeniu w postępowaniu nadzorczym Uchwały Rady Miasta Sejny Nr XXXIX/185/17 z dnia 31 marca 2017 r. w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis

postanawia:

uznać, iż powyższa Uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa w związku z: brakiem zgłoszenia projektu ww. Uchwały Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, co stanowi naruszenie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 1808, ze zm.) oraz art. 20b w zw. z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 716 ze zm.),

- w związku z tym postanawia stwierdzić nieważność Uchwały Rady Miasta Sejny Nr XXXIX/185/17.

UZASADNIENIE

W dniu 6 kwietnia 2017 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku wpłynęła **Uchwała Rady Miasta Sejny Nr XXXIX/185/17 z dnia 31 marca 2017 r. w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis**. Przesyłając przedmiotową Uchwałę do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku nie dołączono informacji o tym, czy projekt tej Uchwały został zgłoszony Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z wymogami art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 1808, ze zm.). W rozmowie telefonicznej z P. Skarbnik Miasta Sejny w dniu 14 kwietnia 2017 r. ustalono, że projekt Uchwały nie został zgłoszony Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 561), tut. Izba wszczęła postępowanie nadzorcze dotyczące wskazanej Uchwały, zawiadamiając Radę pismem z dnia 18 kwietnia 2017 r. o terminie posiedzenia Kolegium RIO w Białymstoku wyznaczonym na dzień 27 kwietnia 2017 r.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku na posiedzeniu w dniu 27 kwietnia 2017 r. stwierdziło, co następuje.

Badana Uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Przesyłając przedmiotową Uchwałę do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku nie dołączono informacji o tym, czy projekt tej Uchwały został zgłoszony Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W rozmowie telefonicznej z Panią Skarbnik Miasta Sejny w dniu 14 kwietnia 2017 r. ustalono, że projekt Uchwały nie został zgłoszony Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Obowiązek zgłoszenia projektu uchwały przewidującej udzielanie pomocy de minimis wynika z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 1808, ze zm.). W przepisie tym wprost wskazuje się, że projekt programu pomocowego przewidujący udzielanie pomocy de minimis podlega zgłoszeniu Prezesowi Urzędu, który w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy. Zgodnie natomiast z postanowieniami art. 20b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 716 ze zm.), w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2–4, art. 7 ust. 3, art. 10 ust. 2, art. 12 ust. 4 oraz art. 19 pkt 1 i 3 tej ustawy, jeżeli uchwała rady gminy przewiduje udzielanie pomocy publicznej, uchwała ta powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

Skoro zatem Rada, działając na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, podjęła uchwałę w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości stanowiących pomoc de minimis, zobligowana była do zachowania szczególnej procedury podejmowania takiej uchwały, określonej w art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 1808, ze zm.). Niezachowanie tej procedury stanowi, zdaniem Kolegium, istotne naruszenie prawa, które nie może być wyeliminowane przez organ nadzoru inaczej jak poprzez stwierdzenie nieważności całej przedmiotowej uchwały.

Zgodnie z dyspozycją art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 446, ze zm.), stwierdzenie przez organ nadzoru, iż uchwała stanowiąca przedmiot postępowania nadzorczego narusza prawo w sposób istotny, winno skutkować orzeczeniem jej nieważności w całości albo w części. Zgodnie natomiast z ukształtowaną linią orzeczniczą, naruszenie prawa skutkujące nieważnością uchwały może polegać nie tylko na naruszeniu przepisów kompetencyjnych do podejmowania uchwał czy naruszeniu przepisów prawa materialnego, ale także może ono polegać na naruszeniu przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał. W wyroku z dnia 22 czerwca

2016 r. (IV SA/GI 379/16, Lex: 2098872) WSA w Gliwicach podkreślił m.in., że „na podstawie art. 91 ust. 1 u.s.g., organ nadzoru może orzec o nieważności uchwały (zarządzenia) organu gminy w całości lub w części, jeżeli uzna ją za sprzeczną z prawem. Przez sprzeczność z prawem należy przy tym rozumieć niezgodność z aktami prawa powszechnie obowiązującego, a więc z Konstytucją RP, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, ustawami, aktami wykonawczymi oraz z aktami prawa miejscowego. Rozstrzygnięcie o stwierdzeniu nieważności uchwały (zarządzenia) organu gminy przez organ nadzoru może być więc wydane, gdy uchwała narusza prawo w sposób istotny, a zatem gdy **pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawa i wynika to wprost z jego treści.**”

Dokonując merytorycznej analizy treści Uchwały Nr XXXIX/185/17, Kolegium Izby wskazuje ponadto na następujące naruszenia prawa.

W § 3 pkt 6 Uchwały wskazano, że przedsiębiorca ubiegający się o zwolnienie zobowiązany jest do przedłożenia: deklaracji lub informacji w sprawie podatku od nieruchomości wraz z załącznikami. Zapis ten prowadzi do naruszenia zasad dotyczących składania deklaracji i informacji na podatek od nieruchomości określonych w art. 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 716 ze zm.). Przesłanki oraz termin złożenia deklaracji bądź informacji na podatek od nieruchomości zostały uregulowane w przepisie rangi ustawowej i nie mogą być przedmiotem regulacji aktu prawa miejscowego.

W § 5 Uchwały wprowadzono zapis, iż w przypadku utraty prawa do zwolnienia, przedsiębiorca zobowiązany jest do pisemnego powiadomienia organu udzielającego pomocy w terminie 14 dni od daty powstania okoliczności powodujących utratę oraz zapłaty należytego podatku za cały okres, w którym nienależnie korzystał ze zwolnienia.

Podkreślić trzeba, iż zasady informowania organu podatkowego o zdarzeniach mających wpływ na wysokość opodatkowania w danym roku podatkowym uregulowane zostały w przepisach o charakterze ustawowym, w przywołanej już ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, natomiast podatkowe skutki utraty prawa do zwolnienia uregulowane zostały w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 201 ze zm.). Ani przepisy dotyczące podatku od nieruchomości, ani też przepisy dotyczące postępowania w sprawach dotyczących pomocy publicznej nie upoważniają Rady do uregulowania tych kwestii w drodze aktu prawa miejscowego. Zgodnie z postanowieniami art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jeżeli w trakcie roku podatkowego zaistniało zdarzenie mające wpływ na wysokość opodatkowania w tym roku, a w szczególności zmiana sposobu wykorzystywania przedmiotu opodatkowania lub jego części, podatek ulega obniżeniu lub podwyższeniu, poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło to zdarzenie. Tryb i zasady zapłaty podatku, w przypadku utraty prawa do zwolnienia, będą zależały od formy organizacyjno-prawnej podmiotu zobowiązanego do zapłaty podatku od nieruchomości oraz od sposobu powstawania zobowiązania podatkowego. Na przykład w odniesieniu do osób fizycznych zobowiązanie podatkowe w zakresie podatku od nieruchomości powstaje (art. 6 ust. 7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych) w drodze doręczenia decyzji ustalającej to zobowiązanie, w sposób określony w art. 21 § 1 pkt 2 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Wprowadzanie w uchwale przepisów, które są przedmiotem regulacji ustawowej, narusza art. 2 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., w szczególności wynikające z art. 2 zasady prawidłowej legislacji. Zasady te zostały określone w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego (np. K 50/07, K 33/00, K 32/04, K 4/03), wypracowanym na tle badania zgodności ustaw z Konstytucją, mają jednak (na co również wskazywał Trybunał) w pełni zastosowanie do aktów prawnych o znaczeniu lokalnym, w tym również do przepisów gminnych.

Wskazać należy ponadto, że w § 3 pkt 3 Uchwały wprowadzono konieczność złożenia oświadczenia o braku zaległości w płatnościach należności, stanowiących dochody Miasta Sejny, jednak pozostałe postanowienia Uchwały nie przewidują jako warunku korzystania ze zwolnienia – niezalegania z płatnościami należności, stanowiących dochody Miasta Sejny.

W Załącznikach Nr 1 i 2 do Uchwały brak jest rubryki na podpis Składającego.
Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec, jak w sentencji.

POUCZENIE

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, którą można wnieść (za pośrednictwem RIO w Białymstoku, ul. Branickiego 13) w terminie 30 dni od dnia otrzymania rozstrzygnięcia.

Przewodniczący Kolegium
Stanisław Srocki